

[Ole Henriksen]

vil opklare en del problemer, som jeg ikke tror alle har været helt klar over eksisterede i denne sag. Det gælder det juridiske, som nok kommer til at optage en del af dette forslags behandling.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Jimmy Stahr ikke mener, at der har været klager over beflyvningen af bane 12-30. Der ligger til gennemsyn oppe i sekretariatet mindst 200 støjklager, samlet sammen i perioden, fra man åbnede banen og til dato, det vil sige fra november måned 1985. Der ligger mange klager deroppe. Der er altså rigeligt med klager, også i den forbindelse.

Jeg skal takke for den positive holdning hos i hvert fald hr. Bilgrav-Nielsen og fru Elisabeth Bruun Olesen. De øvrige ordførere kan jeg ikke takke, men må håbe på, at de kommer på bedre tanker siden hen.

Til hr. Risgaard Knudsen kan jeg kun sige, nu han også mener, at det ikke skal være et forslag som det, SF her har fremsat, at så må vi i fællesskab finde ud af, hvordan vi får håndhævet disse bemærkninger. Vi ved, at dansk lovgivning er begyndt at få et andet syn på ting, som i virkeligheden er sket ved fadæser. Vi kan tænke på byggeriet i Holte osv., hvor man godt nok har ret, men ikke får det. Og når tiden går, og disse ting fra 1982 har fået lov at køre i fire år, så er det lige ved at være sådan, at domstolen må sige, at så er der præcedens for, at det er gældende.

Det er sådan nogle ting, vi må have afprøvet ved domstolene, eventuelt også få et responsum om fra en eller anden kyndig uden for justitsministeriets lovkontor.

Jeg ser hen til, at vi får et fornuftigt og godt udvalgsarbejde om spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg har kun bedt om en kort bemærkning, for jeg ønsker ikke at starte nogen anden omgang.

Der er både af fru Elisabeth Bruun Olesen og af hr. Ole Henriksen brugt bemærkningen: de støjplagede i lufthavnen. Ja men det er jo det, det hele drejer sig om. Hvis vi tager alle de juridiske finurligheder fra – dem skal vi nok tage op i udvalget – så er spørgsmålet fra SFs side: er det nogle støjplagede mennesker, vi diskuterer her?

Jeg har i hvert fald gjort et stykke forarbejde. Jeg har henvendt mig i lufthavnen. Jeg har henvendt mig til miljøministeriets klage-telefon, og jeg har henvendt mig to andre steder i lokalområdet. Der eksisterer ingen støjklager over landinger på bane 12-30, og det gør der heller ikke i det materiale, der ligger i sekretariatet. Derfor kan man antageligvis ikke blive ved med at tale om alle de klager, når miljøministeriet, miljøstyrelsen, kommunen og lufthavnen ikke har modtaget nogen klager over støjen. Hvor skulle vi så få det fra?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Hr. Risgaard Knudsen gjorde en del ud af – hvad han af og til gør – hvor klart han udtaler sig. Det er en kendt ting, også uden for dette høje ting, at hr. Risgaard Knudsen har ganske specielle og meget spændende formuleringsejner. Nu er det sådan med denne klarhed, at jeg vil anvende et gammelt mundheld, der siger: for lidt og for meget fordærver alt. Jeg mener det ikke så bogstaveligt, at alt er fordærvet, men for meget kan altså blive for meget af det gode. Jeg tror, hr. Risgaard Knudsen skulle gennemlæse sine klare udtalelser fra i dag. Derved ville han måske forstå, at det ikke var helt stjerneklart for os alle sammen.

Jeg må her finde anledning til at sige, at når hr. Risgaard Knudsen citerede mig for at have talt om en ny praksis, så havde det at gøre med beflyvningen, ikke med fortolkningen. Jeg skal ikke indføre nogen ny praksis for fortolkningen. Der holder jeg mig efterretteligt det, som er citeret i bilaget til beslutningsforslaget, nemlig udtalelsen fra justitsministeriets lovkontor.

Uomtvisteligt er – det kan ikke have været nogen nyhed, hvad hr. Risgaard Knudsen søgte at lancere det som, at jeg har sagt, jeg vil ikke engang sige: oplyst, for det vidste alle jo i forvejen – at jeg har sagt, at der kom en ny praksis, efter at dette fællesudvalg mellem miljøministeriet og ministeriet for offentlige arbejder havde gjort sit arbejde færdigt i efteråret 1982. Ja, fordi den indtil da gældende praksis åbenbart havde vist mangler, således at luftfarten kunne afvikles også i nattetimerne på en hensigtsmæssig måde.